

EXPUNERE DE MOTIVE

Ororile celui de-Al Doilea Război Mondial, s-au înfățișat omenirii sub cele mai hidioase fețe, fețe schimonosite, în care se putea citi durerea celor mulți și nevinovați, supuși terorii, dar, pe de altă parte, placerea diabolică a ocupantului nemilos, asasin, de a ucide, de a devasta, de a profana ceea ce are mai sfânt un popor.

Atrocități ce nu se pot descrie au fost săvârșite de autoritățile militare și civile horthysto – fasciste în Nord-Vestul României, în perioada septembrie 1940 – octombrie 1944, răstimp în care, o parte a Transilvaniei a fost ocupată samavolnic, cu concursul Italiei și Germaniei, de către Ungaria lui Horthy. Cei mai greu loviți au fost români și evrei, victime ale politiciei de exterminare horthysto-fasciste. Numai în primul an de ocupație, în județele Ardealului de Nord Vest, au fost asasinați aproape 1000 de români, dintre care, 29 au fost uciși în Maramureș. Până la sfârșitul ocupației horthyste, zeci de mii de români au fost uciși, deportați, siliți să se refugieze în România, evreii au fost deportați în lagăre de exterminare, unde au sfârșit circa 100.000 de oameni... Atunci a fost domnia bestialității... a inumanului...

Printre asasinatele în masă, săvârșite de horthysti, o tristă notorietate a căpătat și cel de la Moisei, județul Maramureș (aproape de Vișeu de Sus și Borșa), asemănător celor de la Oradour (Franța), Lidice (Cehoslovacia) sau din satele Ip și Treznea (județul Sălaj), Huedin (județul Cluj) sau Tărianu (județul Bihor).

Masacrul de la Moisei s-a produs în zilele retragerii trupelor maghiaro-germane din Transilvania și Maramureș, când ordinele erau, de a distrugе tot în calea armatelor româno-sovietice.

Asasinatul s-a pregătit și s-a desfășurat cu o cruzime greu de imaginat. Sâmbătă, 14 octombrie 1944, pe la prânz, horthystii din corpul de pază au primit din partea Comandamentului horthysto-fascist de evacuare, ordinul de a trece la lichidarea totală a arestaților din lagărul de la Vișeul de Sus. Trebuia ștearsă orice urmă!... Eliberarea Vișeului devenise o problemă de câteva ore, cel mult o zi – două.

La acea dată, în lagăr mai erau deținuți aproximativ 45 de oameni, dintre care un evreu iar restul români, originari din mai multe județe ale Transilvaniei. Toți erau acuzați de „trădare de patrie”, niciodată probată de vreo instanță. Vina lor era că erau români sau evrei! Era suficient pentru ca cineva să fie internat în lagăr sau să fie ucis.

Se pregătea, de fapt, deliberat, un nou masacru horthyst, împotriva unor oameni pașnici, nevinovați, țărani necăjiți; ca atâtaa altele comise în cei patru ani de ocupație al teritoriului din nord-vestul României.

A fost ales din timp și locul crimei. Era nevoie de un loc mai retras de ochii lumii, pustiu, ceva mai departe de șoseaua principală. În Vișeu era mai greu de găsit un asemenea loc, de aceea, jandarmii „cu pene la chipiu” (tábori csendör), s-au oprit în extremitatea vestică a comunei Moisei, spre gara Borșa, unde erau două case izolate, părăsite. Aici au considerat că era locul potrivit. Populația din Moisei era evacuată, încolo mai era căte un bătrân sau o bătrâna care nu au plecat, împăcați cu soarta crudă și nedreaptă.

Misiunea masacrului celor peste 40 de arestați a primit-o o grupă de tábori csendöri, formată din șase plutonieri instruiți pentru astfel de acțiuni, obișnuiți cu astfel de crime. Patru au plecat la Moisei pentru a pregăti locul asasinatului, iar doi spre Vișeu, de unde trebuiau să-i aducă pe arestați. Un camion cu prelată i-a transportat spre Moisei. Despre aceste momente, a relatat **Vasile Petean**, din Cluj, supraviețuitor al masacrului, relatare care datează din

octombrie 1946. Au fost urcați cu toții într-un camion, cu bagajul ce-l aveau și au plecat spre Moisei. Camionul a fost oprit în dreptul unei case, unde au fost coborâți 10 – 15 arestați, apoi au fost înciși în acea casă și împușcați pe ușă și ferestre. Restul oamenilor a fost transportat în a doua casă, mai spre Borșa, peste calea ferată. Jandarmii i-au închis în casă, după care, pe fereastră, unul dintre asasini le-a spus că „pentru faptul trădării, statul sfânt maghiar îi pedepsește cu moartea” (aceasta s-a spus în limba română) și li s-a permis apoi să fumeze o ultimă țigară, dacă ar fi dorit, după care li s-a ordonat să se culce pe scândura podelei. După aceea s-a tras cu armele automate cca 5 minute. „Apoi ne-au căutat, călcând peste noi cu bocancii și lovind cu baionetele pentru a vedea dacă mai trăiește cineva... Au vrut să aprindă casa, dar nu li s-a aprins bricheta... Așa am scăpat!” povestește **Vasile Petean**... „Casa s-a umplut de sânge, cam de patru degete”... Vasile Petean a stat printre morți, fiind doar rănit, de sămbătă, 14 octombrie, până în 15 octombrie. Slăbit cum era, a ieșit pe fereastră, îndreptându-se spre apa Vișeului, unde a ajuns la o casă locuită de o bătrână. Vasile Petean i-a spus ce a pățit și de unde vine, iar bătrâna i-a spus, la rându-i, că acea casă – a crimei - este a fiicei sale, refugiată din sat.

Martirii de la Moisei sunt: Andreica Ioan Vivat, Bejan Petru, Blaga Teodor, Buia Lazăr, Boieriu Mihai, Curticăpean V. Vasile, Curticăpean T. Vasile, Ghibuțiu Augustin, Gorea Simion, Grad Gheorghe – Abeloaiei, Hosu Vasile, Oltean Vasile, Judecan Vasile, Oșorhean Ioan, Pop Ioan, Pelea Iacob, Pelea Ștefan, Pop Simion, Puni Vasile, Radu R. Mihai, Radu M. Mihai, Raica Alexandru, Sabău Ioan, Sabău Simion, Savina T. Vasile, Strete Ioan, Săcui Nicolae, Ștefan Gheorghe și Tomoioagă Ștefan-Șlică.

Moiseiul se înscrie între localitățile de referință ale istoriei celui de-al doilea război mondial: „Acest nume a căpătat în perimetru românesc – și nu numai acolo – un statut de simbol al înfierării crimei fasciste, a arhanghelilor

cruzimii împotriva omului – cum i-a definit Geo Bogza – iubitor al păcii, al muncii, tot aşa cum în conştiinţa lumii şi-au câştigat rezonanţa cunoscute nume ca: Guernica, Lidice, Oradour sau Marzobotto”.

În memoria lor şi a tuturor care au avut de suferit de pe urma horthyştilor, adevărate bestii umane, sculptorul Vida Gheza a înălţat, la Moisei: **Ansamblul sculptural pentru țărani români asasinați în octombrie 1944, doar pentru vina că erau români în țara lor. Veşnica lor amintire şi recunoaştere generaţiei de astăzi!**

În raport cu cele menţionate în prezentul memoriu, solicităm Parlamentului României, ca prin lege, să declare comuna **Moisei – comună martir**.

Moisei, noiembrie 2007

INITIATOR,
Angela BUCIU
Deputat PRM de Maramureş

Prefectura jud. MM, din 10/1945, fata

EXECUTAT
LA DIRECȚIA JUDEȚEANĂ
MARAMUREȘ
A ARHIVELOR NAȚIONALE

PREFECTURA JUDUȚEULUI MARAMUREȘ
Serviciul Administrativ

Nr. 234 /1945

Sighet, la 27 Iunie 1945.-

Obiect: Ceaștigărea reconstrucției
locuințelor taranesti.-

DOMNULUI MINISTRU,

Așa că am encărcat să raporteze că toate comunele rurale din piața Visau - Maramureș - fiind așezate în linia de fortificare a frontului - au fost distruse prin incendiere de către trupele hitleriste în retragere.

Acetea comune, care au suferit distrugeri în urma razboiului, sunt : Moisei /unde au fost distruse 280 de case/, Borsa, Visaul de sus, Visaul de mijloc, Leograine, Poienile de sub Munte, Rucova, Bistra, Valea Visa lui, Petrova etc.

Casăle patenilor sunt distruse, din care cinci locuitori sunt prin corturi și colibe.

Făcă de această situație deteriorabilă, vă rugăm să binevoiți să veniți urgent cu ajutor masiv pentru refacerea caselor taranesti din Maramureș, astfel ca începând de acăruie iarnă, locuințele taranilor să fie reconstruite.

Rugam deci că decizia ministerială Nr. 9747 A. din 2 Iunie 1945 /Monitorul Oficial Nr. 155 din 18 Iunie 1945/, prin care s-a înființat pe lângă Ministerul Afacerilor Interne un "Oficiu pentru reconstrucția locuințelor taranesti distruse prin razboiul hitlerist în Moldova", să fie extinsă și asupra Maramureșului peste care s-au abatut atâtq. necazuri.

p. PREFECTUL JUDUȚEULUI MARAMUREȘ,

Th. Ecocioran

Seful Serv. Adm.

G. Moldis

Grigore Moldis

Cotre

SITUAȚIA DE LA AFACERILE IMPREVISE

Cabinet

București

Masacrul de la Moisei din 14 octombrie 1944 a fost comis în două case de la periferia acestei localități, pe drumul principal ce duce spre Borșa. Au fost identificate ulterior 31 de victime, între care 2 supraviețuitori.

Casa în care s-a comis masacrul și cum arată înainte de restaurarea din 1982

Locotenent în rezervă
Bodonvá Kalman

O parte din membrii detasamentului de muncă forțată comandat de locotenentul în rezervă Bodonvá Kalman, invitații din Târgu Mureș.
Din acest detasament fac parte majoritatea dintre cei impuși la

masacrului, când localnicii, evacuați de autorități, au revenit la casele lor.

Deasupra mormântului comun s-a înălțat o troiță de lemn, înlocuită după câțiva ani de un obelisc din piatră.

Asupra acestor evenimente s-a așternut treptat uitarea. Abia după 1966, când sculptorul Vida Geza a ridicat cunoscutul monument, oamenii au început să-și pună întrebări. Treptat, prin strădania profesorului Gheorghe Coman, urmat de Vasile T. Suciu și Gh. I. Bodea, s-a reușit reconstituirea evenimentelor.

Majoritatea celor impuși la Moisei făceau parte dintr-o unitate de muncă forțată din munții Maramureșului, aproape de localitatea Leordina, unde execuția lucrară cu caracter genistic.

În condițiile înaintării forțelor militare aliate, cei mai mulți dintre cei încorporați în aceste unități de muncă obligatorie au dezertat, încercând să treacă linia frontului și să se întoarcă în localitățile de domiciliu. Unii au reușit, alții, între care și cei uciși la Moisei, au fost prinși de jandarmii de front și închiși în casa unui evreu deportat în lagările de exterminare naziste.

La începutul lunii octombrie 1944, după cum declară supraviețuitorul Vasile Peteanu, numărul celor închiși în casa de la Vișeu se ridică la peste 40. Dintre cele 31 de victime de la Moisei, 24 erau originari din județul Mureș, 3 din județul Cluj și 4 din județul Maramureș.

Dintre Maramureșeni au fost impuși: Gheorghe Grad, pe baza aceleiași acuzații de evadare dintr-o

Sculptorul Vida Geza
lucrând la monument, 1966

Supraviețuitorul Vasile Peteanu
lîngă obeliscul ridicat deasupra
mormântului comun în mijlocul

Ștefan Tomoioagă, pentru că a găsit o parașută pe care a încercat să o ascundă, dar a fost prins de autorități; Vasile Ivașcu - Drăgan și Ioan Andreica - Vivat au fost arestați pe motivul că s-au opus rechizitionării viteilor de către armata ungară în retragere. Comandanții militari care le-a luat vitele le-a dat o hârtie pe care era scris în ungurește că purtătorii acestui bilet sunt trădători de patrie. Cei doi nu știau limba maghiară și când s-au prezentat la comandamentul militar din Vișeu de Sus pentru a-și revendica din nou vitele, pe baza celor scrise în bilet, au fost arestați și închiși în casă-lagăr. În ziua de sămbătă, 14 octombrie 1944, prizonierii închiși în lagărul din Vișeu de Sus

Casa din Vișeu de Sus unde au fost închiși
majoritatea dintre cei impuși la Moisei

au fost ureați într-un camion, transportați la Moisei și impuși prin uși și ferestre în cele două case. Motivul pentru care au fost execuțiați în acest mod are ca explicație faptul că frontul era prea aproape și se dorea să nu se audă focuri de armă.

De altfel, la scurtă vreme, armata sovietică a ocupat zona. Iată cum descrie supraviețuitorul Vasile Peteanu scena masacrului: "... Am intrat în casă. Au poruncit în ungurește să stăm jos. Noi am șezut. Pe urmă au închis ușa cu zăvorul și cenderii (jandarmii) au rămas afară. Pe urmă am strigat prin fereastră: <Spune-le românește că din motiv că au fugit din armată, statul săfăt maghiar îi pedepsește cu moarte. Cei ce aveți fișări puteți fiua. > Au ordonat să ne culcăm cu toții la pământ. Noi ne-am culcat pe scândura podelei și ei au trăs pe fereastră și pe ușă cu armele automate în noi cam timp de 5 minute.

Apoi ne-au căutat, călcând peste noi cu bocancii și lovind cu baionetele, pentru a vedea dacă mai trăiește cineva. Au vrut să aprindă casa, dar nu li s-a aprins brișceta. Așa am scăpat nearși. Eu am fost impușcat prin cap și prin umăr.

LANDREICA IOAN-VIVAT S-a născut în comuna Vișeu de Mijloc, județul Maramureș, la 21 februarie 1893.

2.BEJAN PETRU S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 10 iulie 1878.

3.BLAGA TOADER S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 27 aprilie 1898.

4.BOIERIU MIHAI S-a născut în comuna Voivodenii, județul Mureș, la 3 mai 1899.

5.BUJA LAZĂR S-a născut în comuna Sângiorgiu de Mureș, la 2 ianuarie 1900.

6.CURTICĂPEANU T. VASILE S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 5 februarie 1898.

7.CURTICĂPEANU V. VASILE S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 16 iulie 1897.

8.GHEBUTIU AUGUSTIN S-a născut în satul Voiniceni, comuna Ceaușu de Câmpie, județul Mureș, la 20 iulie 1897.

9.GOREA SIMION S-a născut în satul Milașel, comuna Crânești, județul Mureș, la 28 august 1898.

10.GRAD GHORGHE S-a născut în comuna Săcel, județul Maramureș, la 6 mai 1905.

11.HOSSU VASILE S-a născut în satul Nima, comuna Rieiu, județul Mureș, la 20 iunie 1901.

12.JUDUFAN VASILE S-a născut în satul Nima, comuna Rieiu, județul Mureș, la 2 iunie 1898.

13.OIHLANU VASILE S-a născut în satul Berghia, comuna Pănet, județul Mureș, la 1 ianuarie 1897.

14.OS ORHEAN IOAN S-a născut în comuna Fizeșu Gherlei, județul Cluj, la 26 noiembrie 1900.

15.POJ IOAN S-a născut în comuna Voivodenii, județul Mureș, la 6 martie 1900.

16.PELĂ-MIACOB S-a născut în satul Bărdești, comuna Sântana de Mureș, județul Mureș, la 1 aprilie 1899.

17.PELĂ-STEFAN S-a născut în satul Bărdești, județul Mureș, la 5 octombrie 1898.

18.POP SIMION S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 3 mai 1898.

19.PUNE VASILE S-a născut în comuna Sântana de Mureș, la 26 ianuarie 1899.

20.RADUR MIHAI S-a născut în comuna Voivodenii, județul Mureș, la 25 martie 1899.

21.RADU M. MIHAI S-a născut în comuna Voivodenii, județul Mureș, la 27 noiembrie 1899.

22.RAICA ALEXANDRU S-a născut în satul Hărtău, comuna Pănet, județul Mureș, la 20 decembrie 1897.

23.SABĂU IOAN S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 10 august 1898.

24.SABĂU SIMION S-a născut în comuna Fărăgău, județul Mureș, la 4 februarie 1898.

25.SAVINA VASILE S-a născut în comuna Voivodenii, județul Mureș, în anul 1899.

26.STRETE IOAN S-a născut în comuna Sânmartinul de Câmpie, județul Mureș, la 10 august 1897.

27.SĂCU NICOLAE S-a născut în comuna Fizeșu Gherlei, județul Cluj, la 3 august 1898.

28.STEFAN GHEORGHE S-a născut în comuna Șineci, județul Mureș, la 15 octombrie 1899.

29.TOMOIOAGĂ STEFAN - ȘILICA S-a născut în comuna Moisei, județul Maramureș, în anul 1901.

Text și fotografii: Gheorghe Robescu

Tehnoredactare: Nicu Borsc, Marcel Tura

Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș

Baia Mare, Str. Monetăriei, nr. 1-3, 430406

Tel/Fax: 0262 211927

www.MaramuresMuzeu.ro

